

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 208/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. mája 2008 v konaní o návrhu Ing. J. T., N., zastúpeného advokátom JUDr. A. J., T., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/125/07-K z 12. decembra 2007 takto

r o z h o d o l :

Návrh Ing. J. T. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 15. januára 2008 doručený návrh Ing. J. T., N. (ďalej len „navrhovateľ“), na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/125/07-K z 12. decembra 2007.

Z návrhu vyplývalo, že navrhovateľovi bola rozhodnutím výboru z 12. decembra 2007 sp. zn. VP/125/07-K uložená pokuta v sume 18 761 Sk pre porušenie čl. 7 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon“) pre

porušenie povinnosti ustanovenej v čl. 7 ods. 1 tohto zákona spočívajúcej v nesplnení lehoty oznámenia v súvislosti s menovaním do verejnej funkcie.

Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že rozhodnutie výboru bolo vydané v rozpore so zákonom, pretože rozhodnutím Ministerstva obrany Slovenskej republiky ako jediného akcionára akciovej spoločnosti L. T., valným zhromaždením tejto spoločnosti, 10. apríla 2007 bol ustanovený do funkcie člena predstavenstva tejto spoločnosti, pričom za deň vzniku funkcie bol uvedený 10. apríl 2007. O menovaní do funkcie však bol oboznámený až 18. apríla 2007, keď bol požiadaný o podpísanie podpisového vzoru člena predstavenstva. Oznámenie výboru o ujatí sa funkcie podal výboru 17. mája 2007 podľa čl. 7 bodu 1 ústavného zákona, teda v lehote 30 dní, v dôsledku čoho nemohol porušiť tento zákon.

Žiadal preto, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„Navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky preskúmal Rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/125/07-K zo dňa 12. decembra a toto rozhodnutie nálezom zrušil.“

Výbor vo vyjadrení, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 17. apríla 2008, uviedol, že jeho postup bol v súlade s ústavným zákonom, a žiadal odmietnuť podaný návrh. Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ sa ujal funkcie 10. apríla 2007, čo vyplýva z notárskej zápisnice č. N 111/2007, Nz 135999/2007 z 10. apríla 2007, v ktorej je uvedené vymenovanie do funkcie navrhovateľa dňa 10. apríla 2007, čo je uvedené aj v obchodnom registri. Oznámenie však navrhovateľ podal až 17. mája 2007, teda zjavne po zákonom ustanovenej lehote, v rozpore so zákonom.

II.

Podľa uznesenia sp. zn. PLZ. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o zjednotení odchylných právnych názorov

senátov ústavného súdu na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona sa na toto konanie vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa návrh predbežne prerokuje.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného návrh posudzoval podľa šiesteho oddielu zákona o ústavnom súde („konanie o sťažnostiach“).

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde sa konanie o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie senát ústavného súdu zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Z citovaných ustanovení zákona vyplýva, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov je v právomoci ústavného súdu preskúmať, či konanie navrhovateľa ako verejného funkcionára bolo alebo nebolo v rozpore s ustanoveniami ústavného zákona a v akom rozsahu.

Navrhovateľ tvrdil, že v skutočnosti sa ujal funkcie člena predstavenstva až 18. apríla 2007, keď bol oboznámený s tým, že sa ujíma funkcie. Táto skutočnosť bola zapísaná aj do príslušného obchodného registra a od toho termínu sa mala počítat' lehota na podanie oznámenia. Ak oznámenie podal 17. mája 2007, potom splnil zákonom ustanovenú povinnosť podať oznámenie do 30 dní od ujatia sa funkcie. Preto tvrdil, že ak výbor počítal lehotu od 10. apríla 2007, keď bol vymenovaný do funkcie, postupoval v rozpore so zákonom.

Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa ústavný súd vychádzal z predloženej dokumentácie a konštatoval, že z notárskej zápisnice spísanej JUDr. R. V., notárom v B., z 10. apríla 2007 č. N 111/2007, Nz 13599/2007, NCRI 1351/2007 (bod II Zmeny predstavenstva) vyplývalo, že navrhovateľ bol menovaný do funkcie člena predstavenstva spoločnosti „s účinnosťou ku dnešnému dňu“, a to na návrh Ministerstva obrany Slovenskej republiky. Tým dňom bol 10. apríl 2007.

V zhode so stanoviskom výboru je ústavný súd toho názoru, že obsah tejto zápisnice a právneho dokumentu relevantným spôsobom určil termín, ktorým sa navrhovateľ ujal dotknutej verejnej funkcie a ktorý je podstatný a určujúci z hľadiska plynutia lehoty na podanie oznámenia podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona. Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že navrhovateľ mal byť oboznámený s tým, že sa stáva členom predstavenstva až 18. apríla 2007 a vtedy mal podpísať príslušnú dokumentáciu vzťahujúcu sa na túto funkciu.

Na základe toho ústavný súd konštatoval, že tvrdenie navrhovateľa o začatí plynutia lehoty na podanie oznámenia od 18. apríla 2007 neobstojí, a to ani s prihliadnutím na jeden zo základných princípov práva „ignorantia legis non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje). Navrhovateľ ako verejný činiteľ mal poznať ústavný zákon a postupovať podľa neho (IV. ÚS 3/07, II. ÚS 101/07).

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ bol povinný podať oznámenie podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona v lehote 30 dní od svojho vymenovania do funkcie, t. j. v lehote 30 dní od 10. apríla 2007. Pretože ústavné právo nemá všeobecné ustanovenie o počítaní lehôt, v danom prípade bolo potrebné aplikovať ustanovenie generálnej právnej normy o počítaní lehôt, teda § 57 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľovi začala plynúť lehota 30 dní na splnenie povinnosti uloženej ústavným zákonom nasledujúci deň po ustanovení do funkcie, teda 11. apríla 2007. Požadované oznámenie však navrhovateľ podal až 17. mája 2007, teda zjavne po zákonom ustanovenej lehote, čím porušil čl. 7 ods. 1 citovaného ústavného zákona.

Opierajúc sa o uvedené ústavný súd konštatoval, že pri preskúmaní rozhodnutia výboru sp. zn. VP/125/07-K z 12. decembra 2007 nezistil žiadny dôvod na jeho zrušenie, preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2008